GAZEL-İ HEM

Ali Kemal Mutlu

Bitti ömrün mevsimi ey güzümüz bitmez mi hem
Kondu leylek misli hicran 'kış' desek gitmez mi hem

Nevbahârım karı görmüş, güllerim bülbül sorar
Üşümüş goncesi aşkın gün yüzün yetmez mi hem

Şakır elin bahçesinde pür-sada eder hezar
Gayri bizim bağımızda bir nefes ötmez mi hem

Her gelen bir dert bırakmış bâbımız dârul-acez
Bunca feryat yükselir indinde zerr'etmez mi hem

Kervanımız gam çeker aşkistanın sahrâsına
Bir harâmî denk gelip de yolumuz tutmaz mı hem

Her katarın bir çobanı var imiş rehber deyü
Ortak etsem şu feleği kervanım gütmez mi hem

Dostlarımız görmez imiş gönlümüz yandığını
Râyi miyiz sanki ey can dumanım tütmez mi hem

(Fâ' ilâtün/ Fâ' ilâtün/ Fâ' ilâtün/ Fâ' ilün)

DOKUNUŞ

Ahmet Yalçınkaya

Bakışın özlemim düşün hayalim
Gül yapraklarında okşarım seni
Gündüz güneşimsen gece hilalim

Tuvale nakşolmuş bir peri gibi
Resmine baktıkça tutarsın beni
Ey suyun sahibi, rengin sahibi

Elinde bir yumak olsam sadece
Yuvarlanıp tutsam güzel gölgeni
Nurun ne yücedir gönlün ne yüce

İşte bu yüzdendir güle benzemen
Bu yüzden dokunma, yakma köleni
Rüyamda bir sade kapı aç hemen

Gül yapraklarında okşarım seni
Ne dokunur ne dokunmazdır halim